

Opening

Een Amerikaanse tv-kerkdienst als het gezicht en de stem van positief christendom.

Samenzang - Joyful, Joyful

Vreugde, vreugde, louter vreugde is bij U van eeuwigheid. Schepper, die 't heelal verheugt en bron Van eeuw'ge vreugde zijt. Gij, die woont in licht en luister drijf de schaduwen uiteen hij, die zoekend Doolt in 't duister vindt het licht bij U alleen. Amen! Amen! Amen!

Welkomstwoord

Door Robby Schuller

Dit is de dag die de Here heeft gemaakt. Laten we ons erover verheugen. Geef de mensen rondom u een hand en zeg: God houdt van u en ik ook. Ik heet vandaag speciaal onze gasten uit Duitsland welkom. Waar zitten jullie? Hier vooraan? O nee, hier zitten ze 49 mensen van Hour of Power

Duitsland. Geweldig dat jullie er zijn.

Gebed

Laten we beginnen met gebed. We komen tot U in naam van uw Zoon Jezus dankbaar dat U ons hier hebt bijeengebracht. Laat uw Heilige Geest de mensen verkwikken, hier en wereldwijd. Geef dat we steeds meer als Jezus worden vervuld van uw leven en van uw volheid in al ons handelen. We hebben U lief, en bidden dit in Jezus' naam. Amen.

Samenzang - "Crown Him with Many Crowns"

Kroon Hem met gouden kroon het Lam op zijne troon hoor, hoe het hemels loflied al verwint in heerlijk Schoon ontwaak mijn ziel en zing van Hem, die voor u stierf en prijs Hem in all' eeuwigheên die 't heil Voor u verwierf kroon Hem, der liefde Heer aanschouw Hem hoe Hij leed zijn wonden tonen 't gans Heelal wat Hij voor 't mensdom deed de eng'len om Gods troon all' overheid en

macht zij buigen Dienend zich terneer voor zulke wond're pracht kroon Hem de levende Heer wiens macht eens heer-Sen zal van pool tot pool, van zee tot zee 't klinke over berg en dal als alles voor Hem buigt en vrede Heerst alom wordt d' aarde weer een paradijs kom Here Jezus, kom kroon Hem met gouden kroon

Schriftlezing - Mattheus 6

Door Lawrence Wilkes

U mag gaan zitten. Luistert u naar deze woorden van Jezus, zoals vastgelegd in het boek Matteüs.

Verzamel schatten in de hemel. Daar vreten mot noch roest ze weg daar breken geen dieven in om ze te stelen. Waar je schat is, daar zal ook je hart zijn. Daarom zeg ik jullie: maak je geen zorgen over jezelf en over wat je zult eten of drinken noch over je lichaam en over wat je zult aantrekken. Is het leven niet meer dan voedsel en het lichaam niet meer dan kleding? Wat maken jullie je zorgen over kleding? Kijk eens naar de lelies, kijk hoe ze groeien in het veld. Ze werken niet en weven niet. Als God het groen dat vandaag nog op het veld staat en morgen in de oven gegooit wordt al met zo veel zorg kleedt met hoeveel meer zorg zal Hij jullie dan niet kleden, kleingelovigen? Vraag je dus niet be-zorgd af: Wat zullen we eten? Of: Wat zullen we drinken? Of: Waarmee zullen we ons kleden? Jullie hemelse Vader weet wel dat jullie dat alles nodig hebben. Zoek liever eerst het Koninkrijk van God en zijn gerechtigheid dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden. Zo luidt het Woord van de Heer.

Introductie lied door Don Neuen

Zo'n 150 jaar geleden had de grote Duitse componist Johannes Brahms net zijn vriend de componist

Robert Schumann verloren terwijl ook zijn eigen zieke vrouwe ten dode was opgeschreven. In die tijd leerde de Kerk dat de dag van onze dood een verschrikkelijke dag zou zijn. Een dag van ontzetting en toorn. Volgens de Kerk zou het Oordeel zijn 'als de kaak van een leeuw.' Zo zag men het sterven en de dag des oordeels. Brahms dacht er anders over. Brahms' God was een God van liefde en ver-geving. Hij ging zelf op zoek in de Bijbel, die hij net zo goed kende als de geestelijken.

Hij doorzocht de hele Bijbel naar alle positieve vermeldingen betreffende ons sterven. Hij vond genoeg materiaal voor een werk voor orkest, koor en solisten van ruim een uur. We willen daaruit vanmorgen een klein deel uitvoeren. Het deel waarin wordt verteld dat we in het stervensuur verheugd zingend zullen op-gaan tot de Heer tot de hemelse hoven en de lieflijke woningen daar. Alles positief, één en al vreugde

en lieflijkheid. We zingen dat de ziel op dat moment niet alleen wenst naar God terug te keren maar er vurig naar verlangt. Die woorden vond hij in de Bijbel. We zullen terugkeren naar de lieflijke woningen in de hemel en gezegend zijn en God voor altijd loven. Hoe lieflijk is uw woning van Johannes Brahms.

Koor - "How Lovely Are Thy Dwellings (Requiem)"

Hoe lieflijk is uw woning Heer van de hemelse machten Heer van de hemelse machten uw woning o Heer van de hemelse machten hoe lieflijk is uw woning o Heer der hemelse machten hoe lieflijk is uw Woning o Heer van de hemelse machten van verlangen smacht mijn ziel van verlangen smacht mijn Ziel van verlangen smacht mijn ziel naar de voorhoven van de Heer mijn hart en mijn lijf roepen om de Levende God mijn hart en lijf roepen om de levende God de levende God hoe lieflijk is uw woning o Heer van de hemelse machten Heer van de hemelse machten uw woning o Heer van de hemelse Machten gelukkig zijn zij gelukkig zijn zij wie wonen in uw huis gedurig mogen zij U loven zij loven U

Gedurig mogen zij U loven gedurig mogen zij U loven gedurig mogen zij U loven zij loven U zij loven U

Zij loven U gedurig hoe lieflijk hoe lieflijk hoe lieflijk hoe lieflijk is uw woning uw woning

Interview - Jim Kok

EA = Ed Arnold en JK = Jim Kok

Inleiding

Wat een prachtige dag is dit, zeker nu ik de gelegenheid heb om te spreken met één van mijn favoriete predikanten dr. Jim Kok. De oprichter van deze kerk, dr. Schuller, zei over hem: Ik heb altijd ge-wenst dat Jezus' volgelingen aardige mensen zouden zijn. Niemand spreekt oprechter over Jezus dan mijn dierbare vriend Jim Kok. Hij heeft zich altijd ingezet voor hen die lijden en ook anderen daartoe aangezet. Hij heeft zes boeken geschreven. We gaan het hebben over zijn laatste: The Miracle of Kindness: Changing the world one act at a time. Geef hem een warm welkom.

Interview

EA Fijn je weer te zien, Jim. Beantwoord meteen even de drie vragen.

JK Goed. Ja. 1 meter 95.

EA En wat zijn de vragen?

JK 'Hoe is het weer daarboven?' 'Hoe lang bent u?' En: 'Heeft u basketbal gespeeld?'

EA U heeft basketbal gespeeld. Waar?

JK Calvin College, in Grand Rapids.

EA Vertel eens iets over je nieuwe boek.

JK Het boek richt zich tot iedereen. Tot christenen in het bijzonder, maar toch tot iedereen. De boodschap is: Jullie zijn zulke mooie, geweldige, goede mensen. Jullie zijn zo kostbaar, de liefde van Jezus woont in jullie ook al ben je nog nooit in een kerk geweest. Maakt niet uit.

Toch woont Jezus' liefde in je. Wat wij meer moeten doen is dat laten blijken. Overal waar we komen. Het is zo simpel en zo belangrijk. Iedereen kan het. Een glimlach, een klopje op de rug of iets uitgebreids als een ziekenhuisbezoek. Iedereen moet weten dat God liefde is, dat liefde God is en dat God in hen is. Doe eens gewoon iets vriendelijks. Dan geef je God aan iemand. Iedereen weet uit ervaring hoe genezend een bemoedigend woord kan zijn. We moeten dat allemaal méér doen. Het kan en het is nodig.

EA Toen je in 1984 hier kwam werken werd je in beslag genomen door je pastorale taken. Waarom ben je meer de kant van het liefdebetoon opgegaan in je preken en je boeken?

JK Toen ik hier kwam, besepte ik dat ik het niet alleen kon. Als ziekenhuispastor voerde ik veel 1 op 1-gesprekken. Maar ik dacht steeds: We zijn hier met zoveel mensen die allemaal veel te bieden hebben en allemaal gewond zijn. Ieder heeft het nodig van de anderen en ieder heeft iets te geven. Ik ben me gaandeweg gaan realiseren dat dat onze taak is: Zorgen, liefhebben, opbeuren en bemoedigen. Jezus' missie was, de hemel op aarde te brengen. Toen Hij zei: 'Uw Koninkrijk kome, uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde' toen verwoordde Hij zijn missie en gaf Hij ons een missie. Je ziet iemand, en dan zeg je iets. Je ziet wat ze aan hebben, hoe hun haar zit, je ziet er goed uit, zeg je. Complimentjes maken, dat is heel simpel, het kan overal en iedereen kan het, altijd. Het is iets dat wij als christenen

voortdurend moeten doen. De wereld laten zien dat God liefde is. Want dat is liefde. Door mensen liefde te geven geef je hen God. Dat is zo belangrijk en zo nodig. We moeten bij- zonder zijn en dat is zo simpel als wat.

EA Je hebt voor een hoop mensen in het hele land veel betekend. Jim is zo te vinden in ons Welkomstcentrum. Kom even een hand geven, koop z'n boek, laat het signeren. Hij doet het graag. En u kunt hem ook die drie vragen stellen. Jim, God houdt van je en ik ook. Bedankt voor je komst.

Kort Interview met Leah Cecil

EA = Ed Arnold en LC = Leah Cecil

EA Vandaag hebben we het genoegen hier te mogen ontvangen Miss Californië 2012, Leah Cecil.

Leuk dat je er bent. Hoe voelde het om Miss Californië te worden?

LC Het was echt een droom die werkelijkheid werd. Ik doe al sinds m'n 14e mee aan wedstrijden.

Ik keek erg op tegen een eerdere Miss Californië als Kristi Cavender. Geweldig vond ik haar.

En nu ben ik zelf Miss Californië. Een uitgekomen droom.

EA Waar ben je op school geweest?

LC Ik ben hier in Garden Grove opgegroeid. Het is erg leuk voor de stad. Niet eerder is een Miss Garden Grove Miss Californië geworden. Geweldig om hier te staan. Ik heb hier op de Barker basisschool gezeten en daarna Bell Intermediate and Pacifica Highschool gedaan en ben net afgestudeerd in muziek aan Cal State Fullerton.

EA Voor degenen die het niet hebben gezien toen je Miss Californië werd: Welk instrument bespeel je en welk stuk speelde je?

LC Ik speel harp. U krijgt er zo wat van te horen. Het stuk dat ik speelde was Great Day. Een heel opwindend stuk, heel zwierig, vol glissando's. Ik speel het ook op de Miss America-verkiezing.

EA Het talent schijnt in de familie te zitten. Je moeder speelt vandaag in het orkest. Wil je haar voorstellen?

LC Ja, mijn moeder is Robin Cecil en ze zit hier bij de eerste violen. Ik vind het geweldig om hier te staan als Miss Californië. Fijn dat mijn grootouders er zijn en de hele Garden Grove-familie.

EA Dames en heren, een zeer getalenteerde en beeldschone jongedame. Graag applaus voor Miss Californië, Leah Cecil.

SOLO - LEAH CECIL - "Concerto for Flute and Harp in C Major"

SOLO - LEAH CECIL - "In the Pines"

Robby Schuller bedankt Leah Cecil

Dank je voor dit muzikale geschenk. Wat inspirerend om je te horen spelen.

Preek - "The Dark Night of the Soul"

door Robby Schuller

Echt een zegen. Vanmorgen richt ik me tot diegenen onder u die het gevoel hebben, gevangen te zitten in hun lijden. Vorige week had ik het over hoop en de noodzaak van hopen in donkere, zware tijden. Dat betoog wil ik voortzetten met het beeld van de donkere nacht van de ziel. Velen die nu luisteren, hier of thuis maken iets door waar ze nooit van hun leven op gerekend hadden. Velen van kampen met verlies in de vorm van een langdurig iets dat het leven zwaar en moeizaam maakt. Niet iets van een dag of een maand, maar het hele jaar door. Alsof het nooit meer ophoudt. Velen van u voelen zich eenzaam verliezen hun geloof of gaan twijfelen aan God. Tot hen wil ik allereerst zeggen:

Ik hou van u en ik voel uw pijn en God houdt ook van u. En dat u in deze tijden moet hopen en begrijpen dat het morgen beter zal zijn. Gooi de dag van morgen niet weg en geloof dat God iets bijzonders voor u heeft. Als u het opgeeft, zult u nooit weten wat dat is. Ik wil u erop wijzen dat lijden soms bij het leven hoort. En al brengt God het lijden niet over ons Hij komt in onze donkere nacht, in onze kilte, pijn en gekwetstheid en helpt ons overeind, als we in Hem geloven. De Bijbel zegt: God zal het kwade ten goede keren. Hij kan de ergste, afschuwelijkste dingen gebruiken om iemand die lijdt, tot bloei te brengen. Zo'n tijd van lijden, twijfel, worsteling noemen we: De donkere nacht van de ziel.

Ik vertel u eerst een verhaal We waren met de Crystal Cathedral in Swaziland. We waren met 500 mensen naar Swaziland gegaan om mensen met honger en aidspatiënten te helpen. We legden tuinen aan, hielpen mensen er financieel bovenop te komen en probeerden iets te doen aan de honger.

Dat was zwaar, want we kwamen veel pijn en lijden tegen. Eén op de vijf mensen had hiv of aids. Dus iedereen kende wel iemand of had iemand verloren aan die dodelijke ziekte. We zagen voortdurend lijden en strijd. Aan het slot van de reis hadden we een diner. De helft waren mensen uit Swaziland,

die allemaal mensen hadden verloren de andere helft waren wij, zendelingen. Er waren ook wat hooggeplaatsten, iemand van de koninklijke familie. Tot slot werd vier mensen gevraagd om te bidden. Ik als laatste. Maar vlak voor ik ging bidden was er een jonge jongen, een theologiestudent, die opstond en ongeveer het volgende bad: Goede God, we weten dat u Swaziland aids heeft gestuurd. U kijkt er dan ook niet van op. We weten dat aids en honger allemaal deel uitmaken van uw grote plan.

We loven U om de aids en we loven U om de honger. En dat geeft ons hoop. Amen. En hij ging zitten.

Toen was ik aan de beurt. Ik zag een Swazi-vrouw die zat te huilen. Waarschijnlijk had ze iemand verloren aan aids of honger. En ze hilde misschien des te erger omdat ze dacht dat hij gelijk had. Ik zei: Voordat ik ga bidden, wil ik afstand nemen van het voorgaande gebed. Dat kwam voort uit een denkwijze die niet de mijne is. Ik denk niet dat God aids, honger of straf stuurt. Ik wil God niet loven omdat Hij aids, verlies of ziekte zou sturen. Gods glorie komt tot uitdrukking als magen worden gevuld als aids wordt genezen en als er een eind komt aan het lijden. En Gods glorie straalt het helderst

in de duisternis. Als mensen denken dat ze hopeloos zitten opgesloten in hun lijden dan schijnt God

helder in de duisternis. En ik verklaarde voor die gemeente Ik verklaarde dat Gods glorie te zien is in het lijden. God stuurt dat lijden niet. Hij stuurt de Trooster. Om zijn Kerk op te bouwen, om zijn mens-en het volle leven te brengen. En wij christenen durven te beweren dat we, hoewel we lijden kunnen groeien, en vervuld zijn van geluk en vreugde. Wij geloven dat God groter is dan aids, groter dan honger en dan wat ook en wij geloven dat uiteindelijk Jezus alles ten goede zal keren. Maar hoe word je zo iemand, als christen? Iemand die kan zeggen: Ik ben blijmoedig ondanks mijn lijden. Want ik leef in Gods Koninkrijk. Hoe kunnen we zulke mensen zijn? Daarvoor moeten we begrijpen dat we in onze duisternis soms veel leren en hard groeien. Er zijn twee fouten die we niet moeten maken. Ten eerste:

We moeten niet boos worden op God, Hem niet ons lijden verwijten. Ten tweede: we moeten vermijden dat we zeggen: Ook al lijd ik, ik moet doen alsof alles goed gaat. Ik moet bezig blijven, dingen doen, maskers opzetten en doen alsof het lekker gaat. We staan er dan niet bij stil dat Jezus ook heeft geleden. We negeren zijn solidariteit. In kerkelijke kringen wordt te vaak gedacht dat vreugde iets is dat instant verkrijgbaar moet zijn in plaats van iets dat je verwerft door lijden te doorstaan en hoop te koesteren. Dat zal ik uitleggen. Wist u dat in het Boek der Psalmen...Er zijn 150 Psalmen, het was

oorspronkelijk een joods liederenboek. We zingen vaak Psalmen maar alleen de 'goede' Psalmen,

waarin alles goed en geweldig is. Maar driekwart van de Psalmen zijn klaagzangen. Er wordt gezegd: O God, waar bent U? O God, waarom bent U me vergeten? Waarom ben ik ziek geworden? Waarom laat U mijn vijanden triomferen? Waarom stort mijn wereld in? De meeste Psalmen hebben zo'n soort strekking. In elke Psalm zit een enorme emotionele beweging. Die spanning, dat de psalmist zegt:

Alles is lijden maar ik stel mijn hoop op U. Maar nee, U wilt me niet mijn vijanden bespotten me. En toch stel ik mijn hoop op U. Ik vertel u nog iets meer. Om in alle omstandigheden gelukkig te zijn moet-en we mensen worden die beproevingen kunnen doorstaan.

Ik heb zelf een periode gekend Ik was niet getroffen door rampspoed, maar twijfelde wel aan mijn geloof. Er gebeurde van alles in mijn leven, ik veranderde zelf en ik twijfelde aan van alles. In die tijd van worsteling had ik een droom. Ik liep op een weg en begon te rennen tot ik plotseling op een massieve houten wand stuitte. Het was een knoestig, massief stuk hout. Hij leek naar links en rechts oneindig ver door te lopen. Een massieve muur. Ik begon erop te bonken, wilde er doorheen. Ik kon er niet op klimmen, ik kon er niet omheen of onderdoor. Wat moest ik nou? Ik begon te huilen en in mijn droom beukte ik op die muur tot mijn knokkels bloedden. Ik schreeuwde tegen die muur vroeg hem neer te vallen en me door te laten. Toen ik niet meer huilde en met mijn vuisten sloeg en even afstand nam, was het geen muur meer maar een reusachtige boom waar ik op sloeg. Die enorme boom ver-hief zich hoog in de hemel tot in de wolken. Er kwamen rust en vrede over me en zo zat ik in de schaduw van die boom, die me vrede bracht. Ik herinner me die periode als een duistere tijd. Het had alles te maken met mijn geloof. Het was doodeenvoudig: Ik las ergens dat het boek Marcus dateerde van dertig jaar na Jezus' verkondiging. Dat zat me geweldig dwars. Hoe moest ik de Bijbel zien? Het frustreerde me. Wat moest ik ermee? Ik wist nog niet dat mensen toen veel uit het hoofd leerden.

Marcus kende waarschijnlijk de hele Tenach uit zijn hoofd. Ik ging me afvragen: Is de Bijbel wel echt? Bestaat God wel? Ik baseer alles op de Bijbel, maar klopt dat wel? Ik speelde een keer Beethovens

Sonate Pathétique. Die had ik op mijn 15e ingestudeerd, maar al jaren niet gespeeld. En nu speelde ik hem van voor naar achter foutloos. Na al die jaren. Toen moest ik huilen. Want ik realiseerde me dat het niet uitmaakt dat het evangelie van Marcus pas veel later is geschreven. Maar waar het echt om ging was dat ik op dat moment in duisternis en twijfel moest verkeren, dat ik moest worstelen. Ik moest wachten op de Heer en kon niets forceren. Geleidelijk haalde God me eruit om een nieuw mens te worden. Ik moest dat meemaken vóór mijn predikantenopleiding. Want daar krijg je allerlei uitdagende

vragen, ter voorbereiding op de praktijk. We realiseren ons soms niet, als we in duisternis verkeren en denken dat God ons heeft verlaten dan is Hij waarschijnlijk veel dichterbij dan u denkt. In de donkere nacht van de ziel, als je twijfelt of God bestaat en of Hij je gebeden wel hoort dan kon Hij wel eens dichterbij zijn dan ooit. Dorst vertelt ons waarnaar we dorsten. En we dorsten naar God. Juist als we ons erg alleen voelen, beseffen we soms dat God er altijd is. Iets in de donkere nacht van de ziel leert

ons dat we een gekwetste God aanbidden. Een God wiens kinderen niet in Hem geloven, Hem niet moeten. Een God die een wereld wil redden die zichzelf kapotmaakt. Een God die het kwaad haat,

dat zijn kinderen kapotmaakt. We dienen een getekende Jezus. Want Hij draagt zijn littekens nog altijd. We dienen, een getekende, gewonde Geneesheer, Jezus Christus. Hij loopt naast ons en zegt: Ik lijd ook, ben ook gewond en ben bij je. En als we eenmaal oprijzen uit de duisternis van de ziel dan is dat als een veel sterker mens. Dan focus je niet op je omstandigheden, maar vertrouw je op een innerlijke stem op de stem van de liefde, die zegt: Ik ben bij je, hou van je en laat je nooit alleen. Dan wordt onze ziel gezuiverd van onbelangrijke zaken en gaan we ons richten op de dingen die er werkelijk toe doen. Het is zo heerlijk als na een koude nacht eindelijk de zon opkomt. Wat prachtig als je wordt herboren tot een nieuwe fase in je geloof. Dat je oprijst uit je lijden, misschien getekend maar altijd sterker. Hou vast aan de hoop dat God in je donkere nacht iets in jou ontwikkelt en je voorbereidt voor een nieuw doel. Misschien zelfs een grootse roeping. Maar geef je op en gooi je de dag van morgen weg dan zal je nooit weten wat die was. In Israël ontmoette ik eens een man die afstamde van koning David. Vanwege die afstamming had hij van de overheid een stuk grond gekregen. Hij zat bij de Mossad. Tijdens een bijna dood-ervaring openbaarde Jezus zich aan hem. Deze joodse man werd toen christen wat tot grote spanningen leidde. Hij nodigde me uit en vertelde me van alles. We baden samen op een berghelling. Geweldig. Toen zei hij: Ik wil graag dat je met mijn vrouw praat. Goed, zei ik. Ik belde met zijn vrouw, die Canadese was. Bent u een Schuller? vroeg ze. Inderdaad, zei ik. Ze zei: Ik heb er altijd van gedroomd dit verhaal aan een Schuller te vertellen. Twintig jaar geleden was ik getrouwd met een dominee die me onophoudelijk sloeg. Hij behandelde me heel gemeen maar als er anderen bij waren, deed hij poeslief. Ik voelde me net een slavin. Dat ging jarenlang door. Ik ging Hour of Power kijken en kreeg hoop dat God verandering zou brengen of me uit die situatie zou halen. Op een dag stuurde ik Hour of Power wat geld. Ik kreeg een gouden kettinkje met de tekst 'God houdt van u en ik ook.' Mijn man vond het bij de post. Toen hij begreep dat ik geld had gestuurd sloeg hij me het ziekenhuis in. Maar dat kruisje hield ik. Het gaf me hoop en ik geloofde dat er een nieuwe toekomst was en die was er ook. En toen ging ze bij haar man weg en begon een nieuw leven dankzij Hour of Power. En nu helpt ze mishandelde vrouwen. Denk ik dat God een gewelddadige dominee op haar pad heeft gestuurd? Beslist niet. Maar God kan alles gebruiken om hoop en genezing te brengen.

Dat doet Hour of Power ook: De wereld hoop en genezing brengen. En ik bid dat u dat inzicht zult bewaren in uw duisternis en lijden. Dat u tijdens uw worsteling weet dat God dichtbij is naast u en in u.

Hij leidt u en gelooft in u en hoopt dat u zult vertrouwen dat uw lijden niet voor altijd is maar dat er een nieuwe dag komt. In Jezus' naam. Amen.

Samenzang - "O God, Our Help in Ages Past"

O God, die droeg ons voorgeslacht in nacht en stormgebruis bewijs ook ons uw trouw en macht wees
Eeuwig ons tehuis Gij zijt, van voor Gij zee en aard' hebt door Uw woord bereid altijd dezelfde die
Gij Waart de God der eeuwigheid amen, amen, amen

Zegen

door Lawrence Wilkes

Heel erg bedankt, koor en orkest en Tom op het orgel. Dank je, Bobby, voor je mooie preek en u
allemaal bedankt voor uw komst. Ik weet zeker dat u er volgende week weer bij bent.

Moge de genade van onze Heer Jezus Christus de liefde van God de Vader en de eenheid met de
Heilige Geest met u zijn tot Jezus wederkomt, in leven of in dood. God zegene u. Amen.